

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesverwaltungsgericht (Niemcy) w dniu 15 grudnia 2022 r. – Sächsische Ärzteversorgung/Deutsche Bundesbank

(Sprawa C-759/22, Sächsische Ärzteversorgung)

(2023/C 112/28)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesverwaltungsgericht

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Sächsische Ärzteversorgung

Strona przeciwna: Deutsche Bundesbank

Pytania prejudycjalne

Pytania dotyczące wykładni rozporządzeń nr 2018/231/UE i nr 549/2013/UE ⁽¹⁾:

1. a) Czy pkt 3.19 akapit pierwszy lit. b) załącznika A do rozporządzenia ESA wymaga, aby wszyscy konsumenci produktów oferowanych przez producenta mieli swobodę co do kupowania lub niekupowania tych produktów i aby dokonywali wyboru na podstawie oferowanych cen?

W razie udzielania odpowiedzi przeczącej:

- b) Czy w przypadku, gdy zdecydowana większość takich konsumentów, nie mając takiej swobody wyboru, otrzymuje od producenta produkty stanowiące ponad połowę wartości jego produkcji z tytułu ustawowego obowiązkowego członkostwa w tym przedsiębiorstwie i jest zobowiązana do uiszczania obowiązkowych składek w wysokości ustalonej przez producenta, spełnione są wymogi tego przepisu, gdy mniejszość miała możliwość dobrowolnego przystąpienia do producenta i skorzystała z tej możliwości, aby otrzymywać produkty za takie same składki jak członkowie, którzy mają obowiązek przystąpienia?
2. Czy produkcja rynkowa po cenach ekonomicznie uzasadnionych w rozumieniu pkt 3.17–3.19 załącznika A do rozporządzenia ESA występuje zawsze wtedy, gdy spełnione jest „kryterium 50 %” określone w pkt 3.19 akapit trzeci, zdanie trzecie i czwarte załącznika A do rozporządzenia ESA polegające na tym, że przynajmniej połowa kosztów jest pokrywana ze sprzedaży nieprzerwanie przez wiele lat, czy też kryterium to należy rozumieć nie jako warunek wystarczający (samowystarczalny), lecz jako warunek konieczny obok dwóch warunków określonych w pkt 3.19 akapit pierwszy zdanie drugie lit. a) i b) załącznika A do rozporządzenia ESA?
3. Czy oprócz pkt 3.17, 3.19 i 3.26 załącznika A, dodatkowe wymagania określone w pkt 1.37 akapit drugi tego załącznika A do rozporządzenia ESA mają być brane pod uwagę przy ustalaniu, czy jednostki instytucjonalne są producentami rynkowymi zgodnie z pkt 3.24 załącznika A do rozporządzenia ESA?
4. a) Czy dla zaklasyfikowania jednostki instytucjonalnej do podsektora S.129 zgodnie z pkt 2.107 załącznika A do rozporządzenia ESA wymagane jest, aby wszystkie jej usługi na rzecz wszystkich jej członków były świadczone na podstawie umowy?

W razie odpowiedzi twierdzącej:

- b) Czy wymóg umownej podstawy świadczenia w tym znaczeniu jest spełniony już wtedy, gdy obowiązkowe członkostwo, obowiązkowe składki i obowiązkowe świadczenia jednostki instytucjonalnej są wprawdzie uregulowane w jej statucie na podstawie przepisów prawa, ale członkowie, którzy mają obowiązek przystąpienia, mogą również poprzez dobrowolne dodatkowe składki uzyskać roszczenia do dodatkowych świadczeń?
5. Czy art. 1 pkt 1 zdanie trzecie lit. f) rozporządzenia (UE) nr 2018/231 należy interpretować w ten sposób, że z pojęcia funduszy emerytalno-rentowych zawartego w zdaniu pierwszym tego przepisu wyłączone są tylko te jednostki instytucjonalne, które spełniają oba kryteria określone w pkt 2.117 załącznika A do rozporządzenia ESA, czy też wyjątek ten obejmuje również inne jednostki instytucjonalne, które należy uznać za emerytalno-rentowe systemy zabezpieczenia społecznego, o których mowa w pkt 17.43 załącznika A do rozporządzenia ESA, mimo, że nie spełniają wszystkich wymogów określonych w pkt 2.117 załącznika A do rozporządzenia ESA?

6. a) Czy pojęcie instytucji rządowej i samorządowej w załączniku A pkt 2.117 lit. b) i pkt 17.43 rozporządzenia ESA odnosi się tylko do odpowiedniego organu założycielskiego, czy też obejmuje również prawnie niezależne instytucje emerytalno-rentowe z prawem do samodzielnego zarządu i własnej rachunkowości, które są zorganizowane na zasadzie obowiązkowego członkostwa i finansowane ze składek?

Jeśli to drugie stanowi prawidłową odpowiedź:

- b) Czy zatwierdzenie składek i świadczeń, o którym mowa w pkt 2.117 lit. b) załącznika A do rozporządzenia ESA oznacza ustalenie kwotowe, czy też wystarczy, że ustawa określa minimalne ryzyka, które co najmniej mają być objęte ubezpieczeniem, oraz minimalny poziom ubezpieczenia, jak również reguluje zasady i granice pobierania składek, ale wyliczanie składek i ustalanie świadczeń w tych ramach pozostawi instytucji emerytalno-rentowej?
- c) Czy pojęcie jednostki rządowej i samorządowej w rozumieniu pkt 20.39 załącznika A do rozporządzenia ESA obejmuje jedynie jednostki instytucjonalne, które spełniają wszystkie wymogi z pkt 20.10 i 20.12 załącznika A do rozporządzenia ESA?

(¹) Rozporządzenie Europejskiego Banku Centralnego (UE) 2018/231 z dnia 26 stycznia 2018 r. w sprawie wymogów sprawozdawczości statystycznej w odniesieniu do funduszy emerytalno-rentowych (EBC/2018/2) (Dz.U. 2018, L 45, s. 3) w związku z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 549/2013 z dnia 21 maja 2013 r. w sprawie europejskiego systemu rachunków narodowych i regionalnych w Unii Europejskiej (Dz.U. 2013, L 174, s. 1, zwanym dalej: „rozporządzeniem ESA”).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal judiciaire de Marseille (Francja) w dniu 16 grudnia 2022 r. – Procureur de la République/OP

(Sprawa C-763/22)

(2023/C 112/29)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Tribunal judiciaire de Marseille

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Procureur de la République

Strona przeciwna: OP

Pytanie prejudycjalne

Czy decyzja ramowa Rady z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie europejskiego nakazu aresztowania i procedury wydawania osób między państwami członkowskimi (2002/584/WSiSW) (¹) stoi na przeszkodzie temu, aby ustawodawstwo państwa członkowskiego przyznawało kompetencję do decydowania o tym, czy należy wykonać europejski nakaz aresztowania, czy pozostający z nim w zbiegu wniosek o ekstradycję wystosowany przez państwo trzecie, organowi rządowemu bez możliwości zaskarżenia takiej decyzji?

(¹) Dz.U. 2002, L 190, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgericht München (Niemcy) w dniu 16 grudnia 2022 r. – WD/Allane SE

(Sprawa C-766/22)

(2023/C 112/30)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Amtsgericht München

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: WD

Strona pozwana: Allane SE